

KLAGANDE

XX AB,

MOTPART

Skatteverket
Skattekontoret i Vänersborg
462 81 Vänersborg

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Länsrättens i Vänersborg dom den 18 november 2005 i mål nr 1745-04,
se bilaga A

SAKEN

Eftertaxering vid taxeringen 2000; fråga om särskild löneskatt på pensionskostnader
Skattetillägg

XX AB (nedan kallat XX) yrkar att ytterligare underlag för särskild löneskatt på pensionskostnader (SLP) uppgående till 495 104 kr undanröjs samt att kvarstående skattetillägg ska undanröjas alternativt efterges. Vidare yrkas ersättning för nedlagda kostnader i länsrätten med 10 000 kr samt för kostnader i kammarrätten.

Skatteverket anser att överklagandet ska avslås.

XX anför till stöd för sin talan utöver vad som tidigare anförts bl.a. följande. XX har inte slutligt betalat premierna och dessa har därmed inte heller belastat XXs resultat. En förmånsgrundande inkomst ska inte alltid läggas till grund för SLP. Av praxis framgår inte att skyldigheten att erlagga SLP i något hänseende ska kopplas till de regler som gäller för beräkning av traditionella socialavgifter. Av RÅ 2004 ref. 3 kan man dra slutsatsen att den som under aktuell period inte har förvärvsarbetat i Sverige inte heller ska påföras SLP. Av artikel 17 i förordning nr 1408/71 om

tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen framgår att det krävs dispens för att en person som är utsänd från Sverige under längre tid än ett år ska kunna kvarstå i svensk socialförsäkring. Någon sådan dispens har inte åberopats av Skatteverket. De båda aktuella anställda har inte arbetat i en verksamhet bedriven i Sverige. Det faktum att de båda omfattas av det svenska socialförsäkringssystemet innebär inte att de förvärvat arbetat i en verksamhet här i landet. Vad gäller en av de anställda har denne arbetat i Nederländerna från den 1 januari 1995 till den 1 januari 2002 då han påbörjade en tjänstgöring i Kina. Under sådana förhållanden ska en utsänd person tillhöra arbetslandets socialförsäkringssystem och socialavgifter betalas där enligt det landets lagstiftning. Att XX trots detta gjort utlägg för svenska socialavgifter kan inte innebära att motsvarande fel avseende SLP ska accepteras i detta fall. – Om kammarrätten finner att det finns grund att påföra SLP bör de svenska reglerna prövas mot reglerna om fri etablering enligt artikel 43 i EG-fördraget och rätten till fria kapitalrörelser enligt artikel 56 i EG-fördraget. – Det bör särskilt beaktas att det rör sig om eftertaxering. Vad avser skattetillägget framgår det av skriftväxlingen i målet samt åberopad praxis att det rör sig om en svår skatterättslig fråga som bör medföra befrielse från skattetillägg. Överklagandet till länsrätten medförde att Skattverket ändrade sitt beslut och medgav delvis bifall. Merparten av arbetet som lades ned i länsrätten hänför sig till tiden innan RÅ 2004 ref. 3.

DOMSKÄL

Särskild löneskatt på pensionskostnader

Frågan i målet är om pensionskostnaderna för två personer som är anställda hos XX men som sänts ut för att arbeta i andra koncernföretag ska ingå i underlaget för särskild löneskatt på pensionskostnader och om så är fallet om denna beskattning kommer i konflikt med gemenskapsrättens regler om fri rörlighet inom EG.

Enligt 1 § lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader (SLPL) ska den som utfäst en tjänstepension betala SLP till staten med viss procent på kostnaden för pensionsutfästelsen.

Även om den slutliga kostnaden för pensionsutfästelsen drabbat de dotterbolag som XXs anställda varit verksamma i framgår inte annat än att det är XX som i förhållande till de anställda gjort åtaganden avseende pension, och i förhållande till försäkringsbolaget svarat för premierna. Det saknar då enligt kammarrättens mening avgörande betydelse för den aktuella frågan om dotterbolagen kompenserat XX för kostnaden för utfästelsen. Det är under dessa förhållanden XX som, i den mening som avses i SLPL, har utfäst tjänstepensionen.

Av Regeringsrättens avgörande i RÅ 2003 ref. 4 framgår emellertid att inte alla pensionsutfästelser ska läggas till grund för SLP. Avgörandet bör enligt kammarrättens mening närmast förstås så, att det finns ett samband mellan de regler som gäller vid bestämmande av beskattningsunderlaget enligt SLPL och tillhörigheten till svensk arbetsbaserad socialförsäkring.

I målet är ostridigt att de ifrågavarande personerna vid den aktuella tiden faktiskt tillhört det svenska socialförsäkringssystemet. XX synes göra gällande att de inte borde ha gjort det. Utredningen ger emellertid inget stöd för att förhållandena för de personer som avses var sådana att de inte kunnat tillhöra det svenska socialförsäkringssystemet. Det finns därför ingen anledning för kammarrätten att ta ställning till om det är den faktiska socialförsäkringstillhörigheten eller den som borde ha gällt som är avgörande.

Sammanfattningsvis anser kammarrätten att särskild löneskatt på pensionskostnader ska betalas av arbetsgivare för personal anställd i Sverige men utsända till annat land så länge dessa anses tillhöra det svenska socialförsäkringssystemet. Reglerna om skyldigheten att betala SLP kan vare

sig anses begränsa den fria etableringsrätten eller de fria kapitalrörelserna eller i övrigt strida mot gemenskapsrätten. Aktuella pensionskostnader om 495 104 kr ska därför ingå i XXs underlag för SLP. XX har genom sin underlåtenhet att redovisa pensionskostnaderna i underlaget för SLP lämnat en sådan oriktig uppgift som avses i 4 kap. 16 § taxeringslagen (1990:324). Skatteverket har därför haft fog för att genom eftertaxering höja underlaget med 495 104 kr.

Skattetillägg

Ovannämnd underlåtenhet innebär att XX även lämnat sådan oriktig uppgift som enligt 5 kap. 1 § taxeringslagen utgör grund för påförande av skattetillägg. Frågan om, och i så fall under vilka förutsättningar, pensionskostnader som avser personer som inte arbetar inom landets gränser ska ingå i underlaget för särskild löneskatt är emellertid skatterättsligt komplicerad. Enligt kammarrättens mening är det fråga om en sådan svår skatterättslig fråga som ska leda till att XX befrias från påfört skattetillägg.

Ersättning för kostnader

XX har delvis vunnit bifall till sin talan. XX har trots att det beretts tillfälle inte preciserat sitt ersättningsanspråk i kammarrätten. Skäl att bevilja ersättning för kostnader i kammarrätten finns därför inte.

Såvitt avser kostnader i länsrätten har XX vidhållit de ersättningsanspråk det framställt i länsrätten. Efter XXs överklagande till länsrätten omprövade Skatteverket sitt beslut och satte ned XXS underlag för SLP till viss del. XX är således delvis att anse som vinnande part i länsrätten och är därför berättigad till ersättning för kostnader i länsrätten. Ersättning bör beviljas med 5 000 kr.

DOMSLUT

Kammarrätten bifaller delvis överklagandet och befriar XX från påfört skattetillägg och medger ersättning för kostnader i länsrätten med 5 000 kr.

Kammarrätten avslår överklagandet i övrigt och yrkandet om ersättning för kostnader i kammarrätten.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Formulär 3 (bilaga B)

Ingvar Johansson

Maria Lindvall

Anders Bengtsson
referent

/David Ankerson